

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamentele se fac numri plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cronică v. a. sau 15 bani rom.

Românii la Viena.

În circularul, pe care comitetul central al partidului național român l-a adresat aderenților sei invitându-i să ia parte la acțiunea începută pentru a merge la Viena, se scria, că „mai momentoasă de cât aceasta dela 3/15 Maiu 1848 națiunea noastră nu a mai săvârșit“...

E frasa, care din întregul circular a supărat mai mult pe Maghiari. De ce? ne-au spus-o foile „patriotice“: amintind ziua măreață dela Blaj, facem apel la revoluțiune.

„În noi însă“ scriam noi drept răspuns la acasușunile Maghiarilor — „în toți Românii cu inimă Blajul însemnează redeșteptare națională“ și convinși, că mergând la Viena, nu urmărim decât calea indicată de părinții nostri în marea adunare dela Blaj, facem apel la Românii cu inimă, ca prin mergerea lor la Viena, să desmintă toate aserțiunile foilor maghiare. Să accentueze, că apropiindu-ne de Tron, vrem să dovedim alipire, vrem să se scie, „că vom fi sentinela mereu trează a monarchiei. Aceasta cu atât mai osebit, cu cât așa ne îndeamnă să facem și interesul nostru național românesc bine înțelese“.

Că am exprimat în chipul acesta gândul și sentimentul poporului românesc, ni-s-au dat dovezi! Români din toate unghiurile statului Sfântului Stefan s'au dus în număr mare la Viena. Au acoperit astfel cu subscrierile lor circularul iscat de venerabilul președinte și secretarul comitetului partidului național român. Au spulberat astfel și toate calomniile, pe care presa maghiară ni-le aduce de când s'a pornit această națională mișcare a noastră.

Ear' că naționalitățile de peste Leitha, și cele asuprite de Maghiari, înțeleg și ele a susține interesele monarchiei în chipul expus de noi, se înderează prin simpatia primire ce li-s'a făcut Românilor la Viena.

Nu scim până în momentele de față, dacă delegații vor avé bucuria să dea față cu Monarhul.

Cum însă un act istoric a rămas petiția către împăratul a generalului Traian Doda, tot zile istorice au să rămână și cele, în care prin mergerea lor la Viena, Românii au adus la cunoștință și a Monarhului și a întregii lumi culte, că sunt nemulțumiți cu actuala stare ce li-s'a creat din partea Maghiarilor.

Istorice au să rămână aceste zile mai ales prin faptul, că cu această ocaziune s'au pus primele petri la cimentarea legăturii ce trebuie să existe între naționalitățile aceleiași monarhii, între popoarele ce mărturisesc aceeași credință: înțărirea monarchiei unitare, credință de care stăpânitorii nostri prin năsuința de a crea un stat național maghiar chiar dincoace de Leitha, unde poliglotismul mai ales ese la iveală, s'au lăpădat de mult.

Și acesta este unul din succesele politice noastre. Căci dacă nu se poate tăgădui însemnătatea faptului îmbucurător, că atâția Români, prin învingerea atâtor greutăți, s'au dus la Viena, să arete pe lângă omagiile lor către monarch și cât de mult simțul național încăldesce piepturile lor, — apoi tot așa de cu drept cuvânt un succes se poate numi, când acțiunea noastră este primită dincolo de Leitha cu atâtă simpatie.

Ani de-a rândul Românii au suferit în tăcere. Lovituri, una mai gravă decât alta, am răbdut fără a protesta, sau măcar a ne plânge. În generositatea proprie neamului nostru, credeam, că asupritorii se revină la idei mai bune.

Acum însă, când atâtea pățanii ne-au convins, că a răbda mai departe ar fi o slăbiciune neiertată, nu dovedim decât înțelepciune, cerând ca abusus să înceteze, ca în locul bunului plac al stăpânirii să intre în vigoare legea, ca o rasă, distinsă numai prin îndrăzneală cinică, să nu fie îngăduită a pune pedeci mersului celorlalte naționalități, care numai normal fiind, poate să ajute la întărirea monarchiei... deci nu trădare însemnează mergerea Românilor la Viena, ci o acțiune în interesul statului. Nu constituțiunea calcă Românii la Viena, ci-și îndeplinesc o datorie către patrie. Nu sentimentele naționale aprinse de „agitatori periculoși, perversi, vânduți străinilor“ însemnează Românii la Viena, ci exprimarea celui mai curat naționalism, a naționalismului în înțelesul modern al cuvântului: să fie lăsat să se desvolte și în cadrul unui stat compus din mai multe naționalități.

Așa înțeleg acest lucru și naționalitățile care spriginesc acțiunea noastră. Și de sigur, că acele naționalități sunt politicesc mai mature decât Maghiarii, ear' despre interesul ce-l poartă desvoltării monarchiei întregi de asemenea au dat probe mai multe.

Ori-cât se sfoțtează deci Maghiarii să dea alt înțeles mergerii și primirii

Românilor la Viena, zadarnic este. Ei pot să-și facă prieteni prin presa vieneză ovrească, căci sînt la putere, au parale. Nu vor pute însă ca să înăbușe vocea asupriților, nici se falsifice până în capăt adevărul, ori să împedecă, ca el să străbată cercuri tot mai întinse, ca pretutindeni să se scie că: Românii la Viena însemnează omagiu Monarhului, accentuarea monarchiei unitare și conlucrarea tuturor naționalităților pentru a întări monarhia în lăuntru și în afară.

Și numai Maghiarii au să regrete, că mergând noi la Viena, ne găsim bine și la un loc cu acele naționalități, ear' ei se depărtează în măsură ce noi ne apropiem.

Toate diarele jidano-maghiare turbă, anume începând dela „Pester Lloyd“ și până la „Budapesti Hirlap“, nu cunosc margini întru a înjura după chipul și asemănarea lor toate câte se petrec și pe toți căpi au parte la întâșirea Românilor în capitala monarchiei habsburgice și reședința dinastiei. Încă în numărul acesta începem cu reproducerea acestui șir de articoli simptomati și foarte caracteristici pentru situația bunilor nostri stăpânitori.

În sfîrșit a cădut masca! Unul din vătășii domeniului Mocsongyi Sándor, a socrului ministrului gróf Bethlen, dl Coriolan (!!!) Brediceanu, precum cetim în Monitorul membrului „casinei naționale“ din Budapesta, în „Luminătorul“ la cel dintâiu loc (ultimul număr venit nouă ieri), în adunarea generală a comitatelor Caraș-Severin

„făcu cu toată solemnitatea și intonarea cuvenită următoarea enunțaiune:

„Acced și din parte-mi și sînt sigur, că și poporul român care face partea preponderantă a acestui comitat cu bucurie primesc proiectele pentru felicitarea Maiestății Sale la jubileul de 25 ani al încoronării, pentru-că: Încoronarea au redeschis porțile constituționalismului în numele trinității: Libertate, frățietate și egalitate.

Încoronarea au făcut poporul părtaş de dreptul de a dispune de soarta sa și a statului.

Încoronarea deci au încoronat și triumful acestor principii pentru care prin secolii și strămoșii nostri și-au dat sângele și viața.

Așa vorbesce sincerul reprezentant al poporului român din com. Caraș-Severin, comitatul grănițelor lui Traian Doda, comitatul binecuvîntat 25, și douăzeci și cinci de ani cu „porțile constituționalismului în numele trinității libertate, frățietate și egalitate“. Așa ne vorbesce un „tribun“ poporului, care înainte cu 25, și douăzeci și cinci de ani a

fost „părtaş de dreptul de a dispune de soarta sa și a statului“ chiar în limba sa proprie, chiar și în dietă!!!

O, Coriolane!

Clubul Hohenwart al senatului imperial din Viena. Primm scirea, că singurul deputat român bucovinean, dl Eudoxiu baron de Hurmuzachi, care până acum a aparținut clubului Caronini, a intrat și din-sul în clubul Hohenwart, încât acesta îi cuprinde acum pe toți deputații români bucovineni ai senatului imperial. Clubul Hohenwart este acela, care mai ales accentuează poliglotismul monarchiei habsburgice, avînd între membrii sei deputați de diferite naționalități.

Presa maghiară

despre

delegații români la Viena.

Sub titlul „Românii la Viena“ „Budapesti Hirlap“ cu data de 28 Maiu n. publică următorul prim-articol:

Și ați au trecut prin Budapesta spre Viena vre-o șeptedeți țărani români, îmbrăcați de sărbătoare. Acești buni oameni cu greu sciud despre ce e vorba, (Cum nu s'au dus să ceară lamuriri gazetelor maghiare?! Redacț. „Tribune“) cu atât mai puțin își închipuiesc, că ei cad în păcatul trădării (Struna cea veche! Red. „Trib.“) față cu Ungaria și cu Regele, când se duc pe teitor străin să conspire pentru dărîmarea constituțiunii maghiare. Nevinovații de ei (O, cum îi doare pe Unguri inima! Ce nobili oameni! Red. „Trib.“) au fost seduși, duși în rătăcire; nici nu petrec de altfel pe banii lor (Nu, au venit vagoane de bani din străinătate, cu acestia călătorim!! Red. „Trib.“) în capitala Austriei, ci conducătorii lor i-au îndemnat, de sigur cu frase de loialitate (Va să dăcă tot presupuneți, că cunosc loialitatea către Monarch. Mai zilele trecute nici aceasta nu le-ați acordat-o! Red. „Tribune“) numai pentru-ca să fie mulți jelibuitori în Viena, și să facă furoare chipurile admirabile de frumoase, (Recunoașteți, că sîntem un neam frumos la chip! Red. „Tribune“), fețele orientale. (Aci exagerați! Nu vom fi doar tocmăi de sub Altai, ca voi! Red. Trib.) și hainele pitoresci. Acestea le va reuși cu siguranță. Au căutat să insceneze sgomot, demonstrațiunea le va reuși. Dar' călătoria lor va avé și alte urmări, mai puțin însă plăcute. Pentru-că presupunem chiar și despre guvernul Szapáry, că nu va fi atât de slab să tolereze astfel de agitațiuni naționale fără a face ca trădătorii să simtă puterea statului maghiar. Numim trădătorii pe conducători, nu pe țărâime. (Se înțelege! La dubă trebuie băgați numai conducătorii, căci ei „agită“

poporul, țărâimea e din cale afară mulțumită de „părinteasca“ guvernare maghiară! R. „Trib.“)

Cestiunea banilor este importantă în cazul acesta din motivul, că a duce până la Viena câteva sute de oameni, a-i ține acolo trei zile și a le face chefurii, nu se poate cu bani puțini, ear' banii mulți a trebuit să-i dea cineva (Țarul Rusiei și Sadi Carnot, nu-i așa? Red. „Trib.“). Agitatorii la nici un cas nu i-au adunat, ba ei trebuie că au făcut folositoare și bune afaceri cu acest privilegiu. (Da, după ce se vor întoarce, își clădesc toți palate! Red. „Trib.“) Mecenajii Mocsongyi au fost contra demonstrațiunii, n'au acoperit deci dinșiși speșela. (Adevărat și una și alta! Red. „Trib.“). Banii nu au putut veni deci decât din instituttele financiare românești, pe care nu le putem controla, ori dela Bucuresci, ori Petersburg. Rușii cheltuesc bucurossi în cognito pe asemenea lucruri, ear' la Bucuresci există irredentă română și boierii bogăți pot să jertfească. Ar fi bine să căutăm isvorul de unde es banii, ca să cunoaștem originea manifestațiunii.

Estă principalul lucru, pentru-că este numai un început cele-ce acum se petrec. E o introducere la aducerea în fața Europei a cestiunii române. Ear' pentru noi aceasta nu este indiferent, privim deci cu interes manifestațiunile și minciunile vieneze.

Că regele, acum în ajunul iubileului de încoronare, nu va primi pe Românii jelibuitori, care calcă constituțiunea și datoriile către patria maghiară, sperăm. Va să dăcă Împăratul austriac nu-i poate primi. Ear' dacă totuși ar fi primii la audiență, aceasta ar răci grozav entusiasmul maghiar. Lăsăm judecata noastră de altfel în suspensă să vedem ce le va dice Regele? (O amenințare?! Redacțiunea „Trib.“)

Dar' de ce am amina judecata noastră aspră față de partidele austriace, care alimentează revoluția română în Ungaria, când o primesc bucurossi și o salută în Viena? Dușmanii Maghiarilor, antisemiții vienezi, Cehii tineri, Slovaci și peste tot, federaliștii serbează pe frații români ca pe dușmanii dualismului. Au făcut ca la 1848. Oare vor fi încurajați și acum de sus, dela Curte și din cerurile militare, ori poate în secret din partea guvernului austriac?... La 1848 așa a fost, dar' acum nu e permis să se mai repete aceasta. Amestecul în chipul acesta al cerurilor parlamentare austriace, deși nu se face în ședință, este o vătămă de drept. Lucrul de altfel trebuie adus în discuțiunea parlamentului maghiar.

Ungaria acuzată la Viena înaintea Europei de cătră supușii sei proprii români și de cătră federaliștii austriaci, estă situația! Trebuie însă să ne răluim cu aceasta, dar' nu așa, ca se ne facem că nu ne pasă ori-și-ce s'ar întâmpla, ci așa cum cere dreptatea și demnitatea statului nostru mare național.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Doine populare.

Frunță verde sălcioară
Mândra mea trage să moară.
Fă-mă Doamne ce m'ai face
Să mă duc s'o vîd cum zace,
Să-i duc vin cu apă rece
Va da Dumnezeu, i-o trece.
Eu la mândra mă dusei
Lacrimile-i curg părei,
Luai marama să-șterg
Ele tot mai tare merg.
Taci, neică, nu plînge-asa
Că de-o fi să-mi treacă
Ne-om mai întîlbi odată,
Da de-o fi neică să mor
Nu pot putrîdi de dor,
De-mi vei pune floricele
Nu pot putrîdi de jale.

Frunță verde floricea
Jurași mândră Vinerea
Că nu mai ai pe nime,
Și aseară la fîntînă
Te țineau vr'o doi de mână,
Unu îți șoptea la spate
Jurași mândro că-ți frate,
Unu te băia pe pîr
Jurași mândro că-ți vîr.

Culese de Constantin Pepa.

Blondinul de Namur.

De

Enrie Zschokke.

Traducere de Irina Pop.

(Urmare)

Călătoria la „Valerien des Anges“.

Toate acetea făceau ca domnul le Blond să nu poată dormi.

Când se sculă a doua zi, se gîndi la străinul. Altădată se gîndea numai la Jaqueline. Acuma cugeta, că domnul de trei sute de ani a glumit numai și l'a trimis acasă cu saci plini de năsip. Se miră, mult când deschînd sacii, găsi în fiecare 50 liud'ori.

„Bani falsi“, cugetă Blondinul, și trimise cățiva într-o casă de schimb; erau buni. Blondinul nu scîu ce se cugete. Posibil, că străinul a vorbit drept despre o comoară. De ce să și glumească străinul cu el? Blondinul voia acum să-i spună sincer despre sărăcie și iubirea sa către Jaqueline și dorința lor. În dimineață merse îndată la Abuker, care îl primi foarte amical. „Ai plătit datoria?“ întrebă el. Blondinul îi spuse, că a glumit numai, se rugă de iertare și începî să-i istorisească despre casa de jasmîn, despre lecțiunile, despre eroarea cu surorile Leonviciu, despre iubirea Jaquelinei, căt de strict e generalul de Fano, și cum nu poate spera a câștiga fata iubită.

Străinul îl ascultă: „De ce desesperezi? Scoate comoara, cumpără un castel mare, și

mergi atunci la generalul, care de sigur îți va da fata sa“. „Dar' n'ai glumit cu comoara“.

„Ce interes pot avea să te înșel? D-ta m'ai mințit cu datoria n'a fost bine. Trebuie să aștepti acumă mai mult pe comoară.

„Ce să fac ca să merg cu d-ta? întrebă odată.

„Spui la toți, că faci o călătorie pentru prăvălie. Mai bine, că vinți tot ce ai. Fiindcă după aceea n'ai lipsă de prăvălie. Sau dai să o grijească un amic“.

„Nici Jaquelinei să nu-i spun nimic?“ „Că mergi de aici, îi poți spune; și că vei fi în stare să o ceri curînd. Dar' nimic de comoară, nimic de Valerien des Anges“.

„Cînd vom pleca?“

„După trei zile nu sînt în Namur“.

Blondin a promis, că se va pregăti de călătorie.

Fiindcă cugeta: nu va fi Jaqueline a mea, ce am în lume? Voesc să-mi câștig comoara.

Înainte încă de 3 zile era gata; a vorbit înainte de a pleca cu Jaqueline, și îi jură că vine earși. Prăvălia de dantele s'a încuiat.

Se sui în trăsura lui Abuker și plecă împreună cu el dela Namur; dar' nu ziua, fără noaptea. Când trăgea la biserică 12 oare plecă trăsura.

Luarea comorii.

Abuker era ca și în Namur sincer și vorbia mult. Ziua întregă călătoreau, n'au

stat nicici-odată, chiar mînceau în trăsura. Timpul era foarte urît. Seara au ajuns la o casă de vînat într-o pădure.

Un vînat primî oaspeții și îi conduse într-o odaie unde erau toate ferestrele stricate și numai cu hîrtie lipite. Servitorii lui Abuker aduseră cina și vînatul făcu paturile și foc în cuptor.

„Dormim aici?“ întrebă Blondin.

„Dece pașuri de aici sînt ruinele de Valerien des Anges. Noaptea la 12 trebuie să fim acolo. Nici mai de timpuriu nici mai tîrziu. Până atunci ne încălzim aici.

Blondin a auzit multe povesti îngrozitoare despre luarea comorii și întrebă pe Abuker, dacă i-s'ar întempla și lui ceva? Dar' străinul numai rîdea de dînsul.

Ședea împreună și străinul își da silință să distragă pe Blondin, care era foarte obosit. Când se apropiă oara 12, Abuker deveni serios și dîse:

„Nu mi-ai spus vre-o minciună? Nu o să ni-se întemple ceva la ruine.

„Te asigur pe onoare, răspunse Abuker. Somnul d-tale nu e bun la o oară, dela care atîrnă fericirea d-tale. Mai sciu așa o întemplantă, unde omul a dormit după luarea comorii o lună...“

„Ar fi foarte rău!“ strigă Blondin.

„Nu așa rău pentru el, fiindcă visa foarte frumos și n'a dorit alta, decât să doarmă totdeauna. Dar' pentru mine a fost somnul seu rău“.

„Dar' totuși a găsit comoara?“ întrebă Blondin.

Străinul se uită la orologiu și spuse lui Blondin să nu vorbească și să-l urmeze. Aprinse o lampă și coborî pe trepte. Blondin încă mergea, dar' foarte somnoroș, încât abia scia ce face. Merse puțin prin pădure și au ajuns apoi la un zid strîc. Abuker îi arătă prin semne, că aici e comoara. Pe cînd cetia străinul într-o carte, Blondin se aședă pe zid și adormi.

Visul.

Era un somn în timp rău, dar' domnul le Blond nu puté altcum.

Cînd încep să se trezească era deja ziua. Era într'un pat frumos cu perdele de mătăș. Se găsi într-o odaie elegantă. Scaunele și mesele erau aurite, pe zid cadre frumoase, rose înflorite pe o masă. Sărmanul Blondin nu-și aducea aminte de trecutul seu. Nu mai scia nimic despre casa din pădure, despre zid și cum cetia străinul într-o carte. Se sculă să-l caute. Îndată intra un servitor în livrea scumpă; după el alți doi și un domn bătrîn, care luă mîna lui Blondin și-i dete doctorie.

„Nu e de lipsă, spunea Blondin, mă simțesc foarte bine“.

Medical scutură din cap.

„Mă rog să iai numai câteva picături!“ Domnul le B'ond întrebă după Abuker.

Toți se uitau la el, și se vedea că-l socotiau nărod. Numai medical întrebă, că cine e Abuker?“

Dionisiu Adamoviciu, paroh adm. și proto-pres. gr.-or. al tractului Abrud, ca soț. Nicolau, Dionisiu, Lucretia, Maria, Aurelia, Corneliu, Elena, Zina și Elvira, ca fi și fiice. Salvina Pasca, proprietăreașă, ca mamă. Sofia Adamoviciu n. Pasca, ca soră. George Oprea paroh rom. gr.-or. Hunedoara, Aureli, Motiu, paroh gr.-or. în Mișcolț ca gineri. Evuța Adamoviciu n. Jurca, ca noră. Virgil, Olivia, Oprea, Nicolae, Aurel, Ioan Adamoviciu și Mariana Raczkovi, ca nepoți și nepoate. Dimitrie și Iuliu, Olimpia, Amalia, Ana, Ota-via, Iudita și Iulia Adamoviciu ca cumnați și cumnate. Nicolae Fer, ca nepot. Teodisiu Motiu, Natanail Oprea, și Ioan Ianc, ca cruceri.

Material pentru regularea valutei. Directorul de cancelarie al ministerului de finanțe, Carol Skrobaneck a prezentat în ședința de Vineri a comisiei financiare membrilor acesteia două vârgi de aur în greutate de 15.939 chilogrami și 5 chilogrami în valoare de 20.600 și 7700 fl., mai departe monede de aur, de argint și de bronz procurate în statele străine, precum și desamururile monedelor de nickel ce sînt a se bate. Aurul și monedele reprezintă o valoare de circa 50.000 fl.

Nenorocire. O telegramă din Viena anunță cu data de 27 c., că la alergarea de cai ce a avut loc în aceeași zi, contele Eduard Wickenburg a căzut de pe cal și acesta peste dînsul. Nenorocitul a primit o lovitură de cap la cap și una la pînăte și a fost transportat în stare inconștientă în oraș.

Episcopul evanghelic Dr. G. D. Teutsch își va sărbători la 10 Iunie a. c. jubileul de 50 de ani de serviciu pe terenul bisericesc și școlar.

Principele Ferdinand al Bulgariei a fost primit la 27 c. în audiență privată de către M. Sa Monarchul. În aceeași zi principele a plecat la Londra.

Scire senzațională. După cum se telegrafează din Belgrad, consilierul de stat Alimpiu Vasilievici, unul dintre principalii conducători ai liberalilor sîrbesci, declară într-o polemică cu „Videlo”, că asasinarea principelui Mihail ar fi opera partidului progresist, care era la cîrmă pe timpul acestei catastrofe. Fapta a fost comisă de către deținuții din penitenciarul din Topșid, care în fiecare seară erau lăsați afară din celule, ca să pînădească pe principele Mihail ce se preumbla în grădina zoologică de-alături, pînă când în 29 Maiu au izbucnit să se săvîrșească îngrozitoarea crimă. Nu ar mai încăpe îndoaială, că crima s'a săvîrșit la îndemnul celor care aveau cheile dela închisoare. Această declarație a lui Vasilievici, provădită cu subscrierea proprie, a produs cea mai mare senzație.

Incendiu. După o telegramă din Rotterdam, la 27 c. s'a aprins acolo un magazin de mărfuri și a ars pînă în temelie. Paguba se evaluează la 300.000 pînă 400.000 fl.

Cercular.

cătră toate comitetele parohiale, direcțiile școlare și învățatori școalelor confesionale gr.-or. din protopresbiteratul Seliște.

Cu privire la ținerea examenelor anuale dela finea anului școlar curent află de lipsă a dispune următoarele:

1. Ordine, în care se vor ține examenele, este stabilită în programul ce urmează pe pagina următoare.

2. Învățătorii sînt îndatorați a îngriji cu ajutorul elevilor, ca localitățile școlare în ziua examenelor să fie înfrumusețate cu verdeață și flori.

3. Conspetul datelor statistice pe anul 1891/92 s'îi va pregăti în regulă și s'îi se afle pe masa prezidențială în două exemplare; se observă, că în rubrica „copii obligați a frecuenta școala” nu se induc și cei dispensați a cerceta școala.

4. Conspetul materialului propus din fiecare obiect s'îi se afle pe masa prezidențială.

5. Directorii școlari, preoții și delegații comitetului parohial sînt datorați a asista la examene. Ei vor stărua pe lîngă părinții pîncilor, ca s'îi asiste și acestia în număr cît de însemnat la examen.

6. Examenele se încep la 7 ore a. m. și la 3 ore p. m.

7. Fiecare învățător, iertându-l înapă, s'îi asiste la examenele școalelor din comunele învecinate, cei indicați în program sînt însă îndatorați a asista la examenele unde sînt delegați.

8. După finea examenelor învățătorii asistenți se vor întruni cu directorul școlar districtual într-o conferință didactică și vor discuta asupra rezultatului examenului.

9. În parohiile, la ale căror școli sînt aplicați învățători provizori, comitetele parohiale s'îi se întrunească înainte de ținerea examenelor și s'îi statorească condițiunile de concurs pentru ocuparea definitivă a posturilor de învățători.

10. Oficiile parohiale se îndatorează a îngriji de timpuriu, ca diurnul și paușalul de călătorie să se pună la dispozițiunea subsemnatului în ziua examenului.

Seliște, 12 Maiu 1892.

Inspector școlar al protopresbiteratului gr.-or. al Seliștei.

PROGRAMUL

examenelor anuale dela școalele din protopresbiteratul gr.-or. al Seliștei, cu finea anului școlar 1891/92.

1. Amnaș, 17 Maiu a. m., Ioan Alămorean din Mag, Dumitru Chirca din Seliște.

2. Aciliu, 17 Maiu p. m., Dumitru Iosof din Tilișca, George Păcurariu din Galeș.

3. Alămor, 19 Maiu p. m., Ioan Bratu din Tilișca, Ilie Hociotă din Seliște.

4. Topârcea, 19 Maiu p. m., Ioan Oprean din Amnaș, Nicolae Iosif din Aciliu, Ioan Fleșeriu din Vale.

5. Mag, 20 Maiu p. m., Ioan Muntean, Iacob Vecerdea din Topârcea.

6. Săcel, 21 Maiu, Dumitru Lăpădat din Seliște, Ioan Chipară din Gurariului, Oprea Petra din Sibiel.

7. Gurariului, 22 Maiu, Ioan Bratu, Romul Miroca din Seliște, Ioan Răchișan din Galeș și Simion Radu din Săcel.

8. Sibiel, 23 Maiu, Valerie Popoviciu din Gurariului, Nicolae Neamțu din Seliște, Toma Dordea din Vale.

9. Tilișca, 25 Maiu, Corpul învățătoresc din Seliște, Iacob Vecerdea, Ioan Muntean, și Ioan Chipară.

10. Cacova, 26 Maiu, Dionisie Iuga din Tilișca, Aron Gogonea din Seliște.

11. Galeș, 28 Maiu, Mihailă Stoica din Seliște, Ieronim Mardan din Gurariului.

12. Vale, 30 Maiu, Dumitru Moisin din Seliște, Vasile Murgău din Cacova.

13. Seliște, 22—24 Iunie, Dionisie Iuga, Nicolae Iosif, Oprea Petru.

23 Iunie, Dumitru Iosof, Ioan Răchișan, Ioan Chipară.

24 Iunie, Ioan Bratu, Valerie Popoviciu, George Păcurariu.

Seliște, 12 Maiu 1892.

Dr. Nicolae Maieru m. p.,
protopresbiter.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Românii la Viena.

(Telegramă particulară.)

Viena, 28 Maiu n. În decursul zilei fiecare tren aducea mulțime mare de membri ai deputațiunii. Comitetul Venețian de primire și de încurajare, compus din 40 membri, abia a putut învinge greutatea colosală. Seara deputația s'a adunat la o convenire de întîmplat în casina „Elterlein”, una dintre cele mai mari sale ale Vienei. Enorm a fost șirul oaspeților veniți. Mai mult ca trei sute (300) bărbați români, din toate părțile țării, între ei mulți preoți și țărani s'au prezentat!

Sâmbătă la ameași Dr. Rațiu a fost primit în audiență de consilierul de stat Excelența Sa baron Braun, șeful cancelariei cabinetului M. Sale, în mod foarte binevoitor. Dînsul a declarat, că nu stă nici o pedecă în calea primirii deputațiunii prin împăratul, și fiindcă afacerea e politică, ar trebui să se pronunțe mai înainte guvernul unguresc. Dr. Rațiu s'a dus după aceea la ministrul unguresc a latere Szögyényi, care i'a încuviințat audiența pe Duminică la 11 ore.

Viena, 29 Maiu n. Primirea festivă a deputațiunii în Curtea-sfântului stabilită pe ați la 9 ore, a trebuit să fie amînată pe mîne, Luni, pentru îndeplinirea unor formalități cerute din partea poliției. Aceasta peste tot, a luat măsuri de precauțiune deosebite. Deja la 8 ore dimineața au fost postați ca la 50 sergenți de poliție și funcționari mai înalți polițienesci înaintea localității. Nu s'a întîmplat nici un incident, toate s'au petrecut în liniște. Adunarea foarte numeroasă a adus urări timp de minute întregi M. S. Împăratului. În decursul Duminicii, înainte de ameași, Dr. Rațiu a fost primit de ministrul Szögyényi. Acesta s'a declarat incompetent de a se pronunța în numele guvernului unguresc. După aceea Dr. Rațiu a fost primit din nou în audiență mai largă de către consilierul de stat baronul Braun. Președintele dieței maghiare baronul Bánffy Dezső, chemat la Viena, a fost primit de ministrul Szögyényi, apoi ministrul Szögyényi a fost primit de Împăratul.

Audiența deputațiunii e neprobabilă. Dar' prezentarea memorandului în mâinile Împăratului și primirea aceluiași prin Împăratul e asigurată.

Bibliografie.

A apărut:

„Introducere în științele comerciale” în usul școalelor comerciale și pentru studii particulare. De Arseniu Vlaicu și Ioan C. Panțu, profesori la școala comercială din Brașov. Brașov, 1892.

Cartea costă 1 fl. 25 cr. dimpreună cu porto postal și se poate procura dela librăria N. I. Ciureu, Brașov.

Volumul al V-lea din „Istoria Românilor în Dacia-Traiană”, de A. D. Xenopol, profesor la universitatea din Iași, a eșit de sub tipar și se afă de vîndare în București la librăriile Socec, Haimann și Alcalay. Cuprinde în 770 de pagini istoria epocii fanariote 1711—1821, fiind lucrată cu aceeași îngrijire ca și volumurile apărute mai înainte, pretinderea pe baze documentale reproduse sau indirecte mai bine de 1500 de note.

A fost editat și o lucrare a parte sub titlul „Epoca Fanariotilor” fără legătură cu celelalte volume, așa că poate fi procurat și a parte.

A apărut:

Caracteristica Ovreilor sau românismul în fața cestiunii jidovesci”. Studiu de I. M. M. Iași, 1892. Stabilimentul grafic „Miron Costin”.

A apărut:

„Vieța și activitatea răposatului preot Grigorie Muscelanu”. Conferință ținută în ziua de 30 Iunie 1891 de preotul C. Dumitrescu, președintele societății clerului român „Ajutorul”.

A apărut:

Volumul VII din Acte și documente relative la istoria renascerii României, publicate de Ghenadie Petrescu, episcop de Argeș, Dimitrie A. Sturdza și Dimitrie C. Sturdza.

Prețul 15 lei. De vîndare la tipografia Carol Göbl, București (Str. Doamnei 14).

În acest volum de 1414 pagini se cuprind 374 documente, care lămuresc atât întreaga mișcare interioară pentru unire în întreg anul 1858, cît și mai ales puternica activitate diplomatică, care s'a desfășurat în acel an de către reprezentanții și guvernele puterilor asupra cestiunii unirii principatorilor.

Se vinde dimpreună cu volumele II, III, IV. și V.

A apărut de sub presă și e pus spre vîndare la „librăria școalelor” C. Sfetea din București:

Povătuitorul spre întrebuițarea tabelor de pîrete pentru scris și cetit, publicate de minist. cultelor și instrucțiunii publice, precum și pentru tractarea Abecedarului român de V. Gr. Borogovan, directorul școalei de aplicație de pe lîngă școala normală de instituitori din București. Prețul lei 1.50.

LOTERIE.

Tragerea din 28 Maiu st. n.

Budapesta: 23 4 25 53 48

Ţăindarul zilei.

19/31 Maiu 1892.

Italian. S. Mart. Patrichie

Gregorian: Petronela

Soarele: răsare 4.7, apune 7.48.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 30 Maiu n. 7 ore dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 724.4)	Diferența din proiecție	Temperatura aerului Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observată				
729.6	+0.2	+15.4	+29.2+12.2	NV

Din țeară 28 Maiu n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiune atmosferică în mm.	Temperatura aerului Celsius	Vîntul direcția	țara
Budapesta	765	+18.4	—	—
Sătmăr	766	+18.9	80	1
Cluj	766	+17.4	80	2
Orșova	766	+17.8	—	—
Arad	766	+20.4	0	2
Panciova	765	+19.3	80	3

Sosiți în Sibiu.

La 30 Maiu n.

Hotel „Neurhner”. Eugen Crișan, antreprenor, din Reghinul-săseș. Gruss, capelan militar. Just, sublocotenent din Viena. Makray, secretar de finanțe din Cluj. Albert, comerciant, din Brașov. G. Igoczay, mare al-locotenent din Cluj.

Hotel „Mitter”. Centele Norman din Potsdeltke, Hulea, notar din Hașag. Ionescu, din Râmnic. Guggenberger, Lukacsy, din Budapesta, Berger, din Viena, comercianți.

Economie.

Venitele căilor ferate ungare. În Aprilie a. c. căile ferate ungare principale au produs un venit de 6,187.378 fl. (—166.356 fl.), ear' cele vicinale 556.361 fl. (—61.027 fl.). În total venitele se urcă în Aprilie a. c. la 6,743.739 fl. (—61.027 fl.). Dela prima Ianuarie pînă la 31 Aprilie a. c. venitele produse se cifrează la căile principale cu 24,006.715 fl. (+49.610 fl.), la cele vicinale cu 2,057.413 fl. (+535.584 fl.), la toate căile ferate cu 26,064.138 fl. (+585.194).

Insolvențe. „Reuniunea creditorilor din Viena” anunță următoarele insolvențe: Mauriciu Grün în Boskowitz; B. Donner, firmă comercială în Triest; Zakarias și Számartó, firmă comercială în Turda; Iuliu Fekete, băcan în Comorn; Iuliu Reif, comerciant în Mähr-Neustadt; Carol Kraheletz, croitor în Wiener-Neustadt; Iosif Geissler în Voigtbach; Carol Vesp, croitor în Chodau; Iosif Pillek, comerciant în Sissek; Betti Mandl, firmă comercială în Gálszecs.

Împedecarea vîndării de vinuri în România. „Românul” scrie următoarele: O delegațiune de comercianți detașiți de beutori spirtoase, s'a prezentat ieri președintelui camerei, cerându-i se intervie pe lîngă guvern, ca să împedecă vîndarea de vinuri cu sticla și decaltru, la domiciliu. Totdeodată, acești comercianți, cer să se desființeze economatul dela gară și dela regie.

Export de tutun din România în Germania. Foile din România scriu: Regia monopolului a început tratări cu Germania pentru export de tutun în foi și țigări.

Sciri economice. Cetim în „Românul” următoarele sciri: Cu toată libertatea ce s'a dat de Rusia exportului de porumburi, libertate, care nu s'a pus în aplicare decît dela 8/20 curent, — acesta cel puțin pentru linia Prutului, — și cu toată rezerva în care se țin cumpărătorii exportatori, totuși, în cursul acestei săptămîni putem înregistra câteva importante operațiuni, mai cu seamă pentru orzuri și secară.

Cursurile din trînzătate, și pentru-că prin deschiderea granițelor ruse se poate exporta numai porumburi, atențiunea noastră care ar fi atrasă cătră bursa din Londra, — cursurile din Londra, dar' care scîduse deja cu 2 silingi la cuarter chiar dela svonirea decisiunii guvernului Rusiei; au căpătat o ridicare de 6 pence și se menține cu firmitate și pînă ați.

Dela deschiderea Duării pînă ați s'a negociat la bursa Galați pentru export: 80.900 hect. grâu, 60.900 hect. secară, 125.500 hect. porumb, 113.000 cîincantină, 244.500 hect. orz, și 100.000 chilogram ovės.

Prețul porumbului a început a lua o tendență spre urcare la bursele străine; aceasta a început a se resimii într-o cîtva și pe piețele noastre.

Ministrul agriculturii din Franția a trimis o statistică a producerii vinicole în Franția și alte țeri.

Această statistică spune, că România produce 1 milion și jumătate de hectolitri de vin.

Pretul mărfurilor.

Plața din Făgăraș, 27 Maiu Grâu hectolitru fl. 6.80 pînă 7.25; grâu mestecat fl. 5.60, pînă 6.50 secară fl. 5.— pînă fl. 5.25; orz fl. 4.— pînă fl. 4.25; ovės fl. 2.10 pînă fl. 2.60; cucuruz fl. 8.50 pînă fl. 4.25; sîmîntă de cănepă fl. 6.— pînă fl. 7.—; cartofi fl. 1.20 pînă fl. 1.40; mîlaiul fl. 9.— pînă fl. 10.—; mazăre fl. 7.— pînă fl. 8.—; fasole fl. 4.— pînă fl. 5.—; linte fl. 3.— pînă fl. 9.—; chiminul (secăreana) 20.— pînă fl. 30.—; sîu brut 100 chilogram fl. 24.— pînă fl. 25.—; lumini de sîu turnate fl. 40.— pînă fl. 41, unsorae de porc fl. 65.— pînă fl. 66.—; slănină fl. 66 pînă fl. 60.—; cănepă fl. 35.— pînă fl. 40.—; fîn; fl. 1.80 pînă fl. 2.—; sîpurn 100 bucăți fl. 20 pînă fl. 24.—; spirit pro 100 L. 70 pînă 90 cr.; carne de vită chilo 5.— cr.; carnea de vită 44 pînă — cr.; carnea de porc 44.— pînă — cr.; carnea de berbec 1 fl. pînă 280 ouă 4—5 cu 10 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 19 Maiu n. s'au notat: unguresci bătrîni grei 45— cr. pînă 46 cr., unguresci grei tineri 47 cr. pînă 47½ cr. de mijloc 46½ cr. pînă 47 cr., ușori 47— cr. pînă 48— cr., marfă țerănescă grea 45— cr. pînă 46 cr., de mijloc 46— cr. pînă 47— cr., ușori 47— cr. pînă 48— cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. pînă — cr., transito grei — cr. pînă — cr., transito de mijloc — cr. pînă — cr., transito ușori — cr. pînă — cr., transito sîrbesci grei 46 cr. pînă 46½ cr., transito de mijloc 46— cr. pînă 46½ cr., transito ușori 46½ cr. pînă 47 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 28 Maiu n. 1892.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.
	dela	pînă	dela	pînă
Grâu				
Bănățeneș vechiu	74	—	75	8.55 8.75
Grâu dela Tisa	74	—	75	8.55 8.75
Grâu „Pesta”	74	—	75	8.50 8.70
Grâu de Alba-Reg.	74	—	75	8.55 8.75
„Bacica	74	—	75	8.55 8.75
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—
Sămînțe, vechi ori nou	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	pînă
Secară		70—72	8.40	8.60
Ora		60—62	5.40	5.60
„Ntrețre de bare		62—64	—	—
„Ovșe		64—66	5.35	5.65
Cucuruz (porumb)	hăuș.	75	5.50	5.65
Meiu	de alt soi	78	4.95	5.10
Hrișcă		—	5.35	5.65
Grâu	de primă.	—	—	—
Cucuruz	de toam.	8.14	3.16	3.16
„Ovșe	Maio-Iun.	4.99	5.02	5.10
	Iulie-Aug.	5.08	5.10	5.10
	Maio-Iun.	5.50	5.52	5.52
	de toam.	5.52	5.52	5.52
Produse diverse	Solul	Cursul	dela	pînă
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	32—	36—	—
„roșie		45—	55—	—
Oleu de rap.	rafinat	86—	87—	—
Una. de porc	dela Pesta	52—	52.25	—
Slănină	svîntată	48.50	44.50	—
Sîu	sfîmăță	42—	50—	—
Prune		35—	36—	—
Lictar	slavon, non	12.50	13—	—
„bănățeneș		21—	22—	—
Miere	brută	—	—	—
„galbină străcurată		37—	38—	—
Ceară	de Rosenau	140.	141.	—
Spirit	brut	17.25	17.75	—
„Drojdia de spirit		21.50	21.75	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 30 Maiu n. 1892.

Hărțile-moneti române	Cump.	9.40	vînd.	9.41
Lire turcești	—	10.60	—	10.70
Imperiali	—	9.50	—	9.60
Ruble rusești	—	1.25	—	1.24

Bursa de Budapesta.

Din 28 Maiu n. 1892

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ 4%	110.70	—
„ „ hărțe 5%	101.—	—
Împrumutul căilor ferate ung.	120—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	117.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	109.25	—
Bonuri rurale ung.	94.75	—
„ croato-slavone	94.50	—</

[2625] 1—1

Primăria comunală.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

[1266] 16—52

Editura și tiparul Institutului Tipografic, societate pe acții în lichidare în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necsa.